

Младецки простори

№ 246, год. 17

Завършил е трудовият денник за младежката бригада „Старши матрос Димитър Ат. Димитров“ от Дизеловия цех на Локомотивно депо — Горна Оряховица. Задачата, която си е поставил колективът с ръководител Христо Кънчев, е намаляването простота на локомотивите при плановия ремонт.

Куба — страна с прекрасен народ

Отшумяха дните на Единия десетия световен младежки фестивал. Член на българската делегация в Куба беше и Жана Добрева, комсомолски секретар на Захарния комбинат в Горна Оряховица. Пред представител на редакцията тя бе любезна да сподели своите впечатления.

Куба е страна с прекрасен народ, който още от самото начало ни засвидетелства своето внимание и своята обич. Организаторите на фестивала се бяха погрижили да не скучаеме, като бяха запланирали средно по 30 мероприятия на ден. За да осигурим участието на българската делегация във всяко от тях, беше необходимо да се разделяме на няколко групи. Любимото място за нас, българите, които се намирахме в Хавана, естествено не беше Българският национален клуб. Тук се търсехме и откривахме, тук ставахме приятели с младежи от всички краища на планетата. Съседи ни бяха клубовете на ФРГ, Франция и... океанът. Покрыта тераса-мост осигурява излаз в синята шир. На брега има малка песъчлива ивица и палми — тези дървета са естествените чадъри на кубинските плажове. Водата е много приятна, с чудно син цвят, значително по-сладка от черноморската и пак за разлика от нея много по-спокойна.

В Хавана работят български и аз наша най-голяма радост между тях открихме и съграждания. Гостувахме в кварталите, където живеят те и бяхме във възторг от отличните условия, създадени за тях в домовете и на работните им места. Независимо от това членовете на българската колония в Куба изчисляваха дните, които им остават, за да се върнат в България. От тях научихме, че най-важното число в математиката е единият, защото човек има една майка, една любов и една родина.

Наша придружителка през цялото време бяха кубински младежи, учили в България. Това бе истинско щастие за мен, защото сред тях открих Сузана и Мануел, с които заедно сме слезали в Пловдив. Колко спомени за студентския град, за общите познати, за онези незабравими години!

И все пак мигът, който се запечатал най-силно в паметта ми, е денят на откриването на фестивала. Когато минавахме по улиците на столицата, ние не виждахме оградите, не виждахме пометниците. Нас просто ни погълнаха възгласите на хилядите студенти, излезли да ни приветствуват. Възгласите „Вива Куба“ и „Вива България“ звучеха от всички поски. Булевардите се огласиха от песните „Тих бял Дунав“ и „Химнът на 26 юли“. Там, където ни задържаха за по-дълго време, разбухът водеше невъобразим бумет от родна речница и кубинска Чача-ча.

Това са незабравими мигове. И мисля че на следващата младежка фестивална столица ще бъде много трудно да си спомня атмосфера, която създаде кубинският народ и кубинската младеж.

Първи полети

Марина Корфоновата е родена във Велико Търново, където преминават детските и ученическите й години. През тази година завърши българската филология във Великотърновския университет. Сега е преподавателка по литература в Спортното училище във Велико Търново.

Нейни стихове са печатани във в. „Учителско дело“, сп. „Семейство и училище“, във в. „Борба“ и други вестници и списания. Младата поетеса разработва мотиви от героичната история на нашия народ, въвнува се от добродетелите на българина, от ежедневието на своите съвременници. Да пожелаем на младата великотърновска авторка успешни полети във високото небе на поезията.

Летописец

„Тоя даскал Димитър, куцият, родом от Дряново, бил първият български даскал в Търново, поставен от игумена на Пресобренския манастир отец Зотик“.

Из спомените на П. Кисимов

Със участване на първите един сакат, гаурски син на турци и на гърци нелюбим да проповядва дръзнал в Търново на Кирил и Методий словото. До късна ноща доба припламвала с кандилото и мисълта, и нямали се буквите по белите полета. Аз, даскал Димо, писах: Размир голям бе в Търново, завера бе — за българската вера. Изпиха турците народа, наставник не остана — от чумата по-страшно, от мор по-лошо стана. Но колкото народ погина, то толкова вода избигна. Речите не пресекат да текат, не секав семето на българската ра-

Със пасото на времето се мъча да спяна детските мечти, в които ме въвлече безгрижието с късата си рокля. Щурците шепнеха ми: „Крий се, крий се от неясното око на лятото...“ А аз, лудетката, с колена издраскани, заплитих ватъра в подрязаните си коси и бързах до пренала връстниците на стръпаното да изпреваря, а стръпаното било така далеко.

Писмото на др. Тодор Живков до ЦК на ДКМС, написано с искреност и прямота, с която младежите обичат да се разговаря с тях, развълува и комсомолците от дружеството при комплекс „Мотела“ към ТК „Балкантурист“ Дружеството води редовен и интересен организационен живот, има свои традиции в комсомолската работа, но разбира се, съществуват и много нерешени проблеми.

Ето техният разговор по писмото.

Тодорка Борисова, камериерка, следва заочно в Института по международен туризъм — Варна: Писмото на др. Тодор Живков остава впечатляващо, че той е живял с мислите и чувства на младежта, така чуждо и въпреки поставените всички младежки проблеми. Мен специално ме вълнува въпросът за трудовата изjava. По някога възрастните говорят за комсомолците с пренебрежение. Това не е правилно, ясно е, че яв нас принадлежи бъдещето, но дали и ние нямаме вина за това отношение. Смятам, че преди всичко трябва да работим, както се виеща. Тогаваше ни уважават, независимо от младостта ни.

Ваня Иванова, администрация Грудния изjava на комсомолците е много важна, но за всеобщото развитие

новския университет. Сега е преподавателка по литература в Спортното училище във Велико Търново.

Нейни стихове са печатани във в. „Учителско дело“, сп. „Семейство и училище“, във в. „Борба“ и други вестници и списания.

Младата поетеса разработва мотиви от героичната история на нашия народ, въвнува се от добродетелите на българина, от ежедневието на своите съвременници.

Да пожелаем на младата великотърновска авторка успешни полети във високото небе на поезията.

Щабета на поколенията

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Представата на повечето хора за селскостопанската авиация е свързана с кръжачите над полетата и горите самолети и въртолети, с летците и авиотехниците. И това е закономерно. Вече тридесет години самолетоподхранването на селскостопанските култури и борбата с вредителите дава своя решителен принос за увеличаване на добивите. Нарасна и авторитетът на авиотуряда в Горна Оряховица. И хубаво е, че младите авиационни специалисти вече плътно се доближават до знанията на ветераните. Нещо повече — пръв за тази година (още на 26 юли) изпълни годишния си план комсомолецът Веско Колев, командир на въртолет КА-26, № 6060. И това не са първите му успехи. Миналата година този летец също бе в челната класация на социалистическото старевоанние. Колев често казва:

— Ако се стремя в живота си към някаква математика, то тя е най-простата — броят на всичките ми излитания да е равен на броя на кацанията.

Аз бих допълнила, че чувството за отговорност е най-важното в неговата качествена и безаварийна работа. И не само това, той умее да ра-

боти с хората, уме да ги уважава, да ги разбира, да ги вдъхновява и мобилизира. Те си качества го правят желан приятел и колега. По не го сега се равняват и останалите комсомолци от IV авиозвено, което даде обещание през тази година да извоюва звание „образцово“, а до Девети септември да изпъли годишния си план. И това ще стане, защото всички работят съзнателно, защото обичат професията, защото ценят разбирателството в колектива и се вслушват в съветите на комсомолецата от първите редици Веско Колев.

Донка ВАСИЛЕВА

ВETERАНЪТ НА БРИГАДИРСКОТО ДВИЖЕНИЕ

Тодор Хаджиев, учител по български език и литература в СПТУЕ „А. С. Пипов“ — Велико Търново, вече 15 години е здраво свързан с младежкото бригадирско движение. Казват, че в страната ни друг с такъв продължителен стаж (и то непрекъснат!) няма. Над 5 хиляди бригадирски са трудили под негово ръководство. Винаги е бил на най-трудните обекти и никога не се е посрамвал. Напротив! За безупречна бригадирска дейност и активно участие в бригадирското движение той е получил много награди, като най-високото отличие засега е „Народен орден на труда“ — бронзов. Връчиха му го в чест на 30-годишнината от създаването на бригадирското движение.

Приятно е да се беседва с

Тодор Хаджиев. Той неусетно те въвежда и запознава с проблемите на бригадирския труд, разказва интересни случаи от бригадирското ежедневие, споделя за големата мощ, която му оказва неговата съпруга (впрочем, без години, когато е ползувала майчинството за двете си деца, тя е била винаги с него), крои планове за бъдещето.

Слушам го внимателно и разбирам, че този човек не е изгубил нищо от младежкия си ентузиазъм и асе пак го питам:

— Не ви ли омръзна толкова лета да бъдете все по бригади?

— Не — отговаря той. — Когато работата върви и виждате добрите резултати, когато чувствувате доверието на Окръжния бригадирски щаб и знаят, че разчитат на тебе, не може да не се разваши!

— Не мислите ли, че вече е време да се оттеглите?

— Защо? Чувствувам се здраво свързан с бригадирското движение и нямам желязие да го напушам. То ми е скъпо! Оставям, защото виждам, че тук тежа на мястото си.

Има и още нещо — за училците Хаджиеви (и жената на Тодор упражнява таа професия) по-нататъшното участие в бригадирското движение е въпрос на семейна гордост.

Иван ПАСКАЛИЕВ

РАЗВЪЛУВАНО И ИСКРЕНО

Борис Борисов, готвач. Голямо впечатление ми направи, че в Писмото се обърща сериозно внимание на всеобщата реализация на младежта. Правилно се посочва голямото значение на професионалното ориентиране. Често пъти става така, че родителите влияят на детето си, те определят то за своята му професия и то завършва, чуждо на работата, с която трябва да се занимава цял живот. Една част от съучениците ми още от училище мислеха как да се отърват от професията си. Нищо чудно тогава, че професията на готвача запада, няма млади кадри, които да я поемат.

Катя Стефанова, секретар на комсомолската организация при ТК „Балкантурист“. Писмото на др. Тодор Живков е документ, който излиза за твърде навреме, за да зашири младежките интереси.

От него дъха доверието и грижата на Партията за младото поколение и ние трябва да се чувствуваме длъжни да защитим с дела всеки ред от това писмо.

Искам да обърна внимание на въпроса за предстоещата отчетно-изборна кампания, който се разглежда в писмото. Трябва много сериозно да се подходи към предварителния подбор на актива. За младежкия ръководител трябва да бъдат издиг-

нати тези комсомолци, които най-добре се съумяват да изявят младежките интереси, ще защитават младежките идеи и пориви.

Емilia Добрева, секретар на комсомолското дружество: Писмото ще допринесе за излизане работата на комсомолските дружества, за по-добряване стила и метода в дейността на комсомолските комитети. Искам по-подробно да се спира на естетическото възпитание на комсомолците във връзка с проблемите, които повдига Писмото. Смятам, че това е много важна страна на комунистическото възпитание, която все още не се осъществява както трябва. В нашата комсомолска организация в това отношение няма определени успехи.

Създаденият клуб за естетическо възпитание се стреми да развива разнообразна дейност, за да достигне до ума и сърцето на всеки комсомолец. За предизвикателство е да се създаде естетическа активност. Смятам, че съществуването на безвкусицата, на увлечението към утайчино изкуство сред някои млади хора се дължи на недостатъчната просвета. Образуването с истинското изкуство е ред не и верният път за възпитаване на комунистически естетически идеал.

Петя СТОИНОВА

Път на победи и възход

30 години от провъзгласяването на Корейската народнодемократична република

Изминаха три десетилетия от възникването на свободната и независима държава на корейските работници и селяни — Корейската народнодемократична република. Десятилетия, през които корейският народ с мъжество и героизъм изживя последните от японската окупация, от бласна империалистическата агресия на САЩ и Сеулския режим, излекува раните от войната и уверено тръгна към изграждането на социализма. И в мир и в бой, рамо до рамо с народна Корея бяха Светският съюз и другите социалистически страни. Тяхната безрезервна и всеотдайна политическа, военна, дипломатическа и икономическа помощ беше един от решаващите фактори за победата на корейската революция, за утвърждаването на народнодемократичната власт.

Днес КНДР е динамично развиваща се социалистическа страна със съвременна промишленост и модерно механизирано селско стопанство. Даже нейните небогоприятелски са принудени да признават, че тази някогашна крайно изостанала колония на империализма, днес е сред най-развитите държави в Азия. За корейските темпове на икономически растеж говори фактът, че сега промишлеността на КНДР произвежда за 5 дни толкова, колкото се произвеждаше за една година преди освобождаването.

Под ръководството на своя изпитан авангард — Корейската трудова партия — корейските трудещи се с ентузиазъм и творческо дръзновение работят за изпълнението на втория седемгодишен план за развитие на народното стопанство (1978-1984 г.) А неговите предназначения са истински внушителни: производството на стомана трябва да достигне 8 милиона тона, на въглища — 80 милиона тона, а произведената електроенергия да надхвърли 60 милиарда кв. Значителни средства са предвидени и за по-нататъшното развитие на селското стопанство, на наука

и културата, за издигане на жизненото равнище на народа. По силата на междуправителствено споразумение между СССР и КНДР до 1980 г. със съветска помощ и техническо съдействие ще бъдат изградени основните производствени мощности на корейската металургия и химическата промишленост.

Наред с големите задачи на социалистическото строителство пред народа на КНДР стои главната национална задача — обединяването на Севера и Юга по мирен път, върху демократични основи и без каквато и да е външна намеса. Първият етап от КНДР става инициатор на редица реалистични и конструктивни стъпки за нормализиране на отношенията между двете части, за изтеглянето на всички американски войски от корейска земя, за сплотяването на всички патриотични прогресивни сили в името на единството и процъфтяването на родината. Но Сеулският режим, подстрекаван от САЩ, продължава да крои експанзионистични планове срещу КНДР, следва курс на тоталитарна милитаризация и засилените усилия в този район на Далечния изток.

Мирнолюбивият външполитически курс на КНДР и спечелил широк международен авторитет и всеобщо признание. Тази политика се ползува от подкрепата на Съветския съюз и страните от социалистическата общност, защото тя е важен принос за делото на мира, сигурността и сътрудничеството в Азия и целия свят.

По възходяща линия се развиват и отношенията между НРБ и КНДР, между марксистко-ленинските партии на двете страни, между два народа. Постоянно се разширява и усъвършенства българо-корейското икономическо, научно-техническо и културно сътрудничество — израз на дългогодишното здраво приятелство, на стремежа на двете страни да вървят заедно към комунистическо бъдеще.

БТА

Искрена дружба и взаимно уважение

7 септември — 11 години от подписването на първия Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между НРБ и ГДР

Отношенията между Народна република България и Германската демократична република винаги са се развивали в дух на приятелство и сътрудничество. Израз на добрите, братски връзки между двете страни е подписаният преди 11 години първи Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ. Договорът дойде като естествен резултат от неспирното развитие на асесраните отношения между двете социалистически държави и излягащо сътрудничеството им на нова, по-висока степен.

Съюзният договор между НРБ и ГДР отразява плътно единство на мненията по международните въпроси, по въпросите, засягащи единството на социалистическите страни и международното комунистическо и работническо движение. Договорът е ярка проява на волята на двете страни да издигат мошата на социалистическата общност.

С подписването на договора НРБ и ГДР дадоха силна тласък на двустранните връзки в икономическата, политическата и културната област. Те се характеризират преди всичко със задълбочаване на интеграционните отношения, на специализацията и кооперирането. В резултат на договора от 1967 г. и на комплексната програма на СИБ за социалистическа икономическа интеграция взаимната търговия между двете страни получи непрекъснато възходящо развитие. Докато през периода 1961-1965 г. е реализиран стокооборот на обща сума 767 милиона рубли, то за периода 1971-1975 г. той е вече 2142 милиона рубли с тенденция през текущата петилетка да се увеличи с 40,5 на сто. Значението на търговията ни с ГДР личи и от факта, че тя е на второ място по значение след Съветския съюз, външнотърговския партньор на България. На нея се падат 5,7 на сто от общия внос и 6,7 на сто от общия износ на нашата страна в чужбина.

В резултат на социалистическите преобразования на народното стопанство на България настъпиха структурни

изменения във външнотърговския и обмен със социалистическите страни, включително и ГДР. Преобладаващо място в износа на нашата машиностроителна продукция заемат специализираните и кооперирани изделия в областта на подемно-транспортните съоръжения, електрониката и електротехниката, енергетичното оборудване и др. Те заемат вече около 30 на сто от общия износ на машини и съоръжения за ГДР. В същото време на най-големите обекти на социалистическото строителство у нас — химическия комбинат „Карл Маркс“ в Девня, откритите рудници „Марича-изток“, Атомната електроцентрала край Козлодуй и много други — работат комплексни системи и машини, произведени в ГДР.

Освен по линията на стокообмена, сериозни успехи са постигнати и в областта на научно-техническото сътрудничество. Развиват се и областта на културата, образоването и туризма.

Между партийните и държавните ръководители на България и ГДР редовно се осъществяват политически контакти, чрез които се разменят мненията както за двустранните връзки, така и по международни въпроси. Връзка на точка в това отношение са посещенията на партийно-правителствени делегации начело с другарите Тодор Живков и Ерих Хонекер, из които се прави оценка и се начертават главните посоки на по-нататъшното развитие на плотоверното сътрудничество между НРБ и ГДР.

Подписаният преди 11 години Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ, както и подновяването му през миналата година, утвърждават отношенията на искрено приятелство и взаимно уважение между НРБ и ГДР. Той е насочен не само към задълбочаване на двустранните отношения, но и към по-нататъшно развитие на дружбата и сътрудничеството между страните от социалистическата общност, към укрепване на мира в света.

БТА

РОЛЯТА НА ГЛАВНИЯ СЧЕТОВОДИТЕЛ

Основни положения на Постановление 38/1978 г. на Министерския съвет във връзка с усъвършенстване на управлението на социалистическите организации

Националната партия, конференция, проведена през м. сеп. април тази година, наведе основните направления за усъвършенстване на организацията на труда и на производството в народното стопанство. Животът, мисълта, социалистическата практика показва, че безспорен на чин, че едно от основните средства за реализирането им е повишаването на роли те и отчетната информация в отделните звена на народното стопанство. Това от своя страна означава, че е необходимо да се повиши ролята и да се увеличи на още по-високо равнище авторитетът на главния счетоводител, безусловния организатор и реализатор на почти цялата отчетна информация в отчетното стопанско звено. За това приетото от Министерския съвет Постановление 38 от 28 юли 1978 година за повишаване ролята на главния счетоводител в управлението на социалистическите организации трябва да се приеме като напълно закономерно и с твърде голяма значимост законодателен акт.

На първо място в постановеното се посочва, че цялата финансова дейност, финасовото планиране, кредитирането, счетоводната отчетност и вътрешният финансов контрол на всички равнища на управлението се организират и ръководят от главния счетоводител. Той е задължен да организира разработването и провеждането на системата от мероприятия по разкриване на резерви за най-рационално използване на финансовите ресурси на организацията, за повишаване на ефективността, качеството и рентабилността на стопанската дейност, за провеждане на строг режим на економия, за строго спазване на финансовата дисциплина, за опазване на социалистическата собственост в предотвратяване на разхищения и злоупотреби с парични средства в стопанско-материални ценности. За да се обезпечи възможността за реализиране на посочените задължения с постановеното се предоставят на главния счетоводител значителни права. Той се явява в ранг на заместник-ръководител на стопанската организация. Заедно с това се изменя чувствително и редът за назначаване и освобождаване на главния счетоводител от длъжност. По принцип това става от съответния министър, от ръководителя на ведомството за стопанските организации, и от ръководителя на горестоящата организация — по предложение на ръководителя на поделениято (звеното) със съгласието на министъра на финансите, съответно със съгласието на управлението „Финанси“ при Окръжните народни съвети.

С постановеното главният счетоводител се издига

за пряко да отговаря пред ръководителя за организирането и укрепването на стопанската и вътрешностопанската сметка.

Главният счетоводител на стопанската организация получава твърде големи права по отношение на организацията и осъществяването на ефективни предварителни, текущи и последващи вътрешни финансови контроли. Той получава право да съставя актове за начет и да предлага да се търси имуществена и друга отговорност от виновните материално-отговорни лица, съгласно Закона за държавния финансов контрол. С това се премахва редица формални положения, с които се протакат уреждането на въпросите, свързани с открития при проверки, инвентаризация и други подобни кражби, злоупотреби, разхищения, безотпадноост.

С постановеното се фиксира, че основните задължения на главния счетоводител, някой от които не са изпълнени досега. Например главният счетоводител е задължен да осигури спазването на законността при осъществяването на имуществените и паричните операции; той изпълнява само законосъобразни разпоредения дадени от архаичния ръководител. При спор ръководителят е длъжен да постави въпроса за решаване от по-горестоящите органи. В случай, че главният счетоводител установи нарушения на финансовата дисциплина и законосъобразни разпоредения на по-горестоящата организация, той е задължен да уведомя Министърството на финансите.

Когато главният счетоводител не изпълнява задълженията си или не упражнява правата си, той се наказва от ръководителя, който го назначава. Главният счетоводител носи имуществена и друга отговорност, съгласно съответните закони, когато с действително или бездействието си причинява щети на социалистическата организация.

Очевидно, правата, задълженията и отговорността на главния счетоводител, определени с Постановление № 38, предявяват и специални изисквания към квалификацията и деловите качества на заемачите тази отговорна длъжност. Затова с постановеното се предвижда система за подготовката и подготовката на главните счетоводители в економическите институти в София, Свищов и Варна. Заедно с това, се предвижда от 1 януари 1979 година постепенно да се въведе практиката главните счетоводители да се назначават чрез конкурс съгласно специална наредба, изработена на която се възлага на министъра на финансите и на председателя на Комитета по труда и работната зплата.

проф. Димитър ПАСОВ
ВФСИ — Свищов

Окръжен селекционен център по животновъдство — Велико Търново

търси да назначи

за преподаватели в школата за подготовка и квалификация на изпълнителски кадри в говедовъдството и овцевъдството — учебен център „Боруси“

ЗООТЕХНИК с висше образование — 1
МАШИНЕН ИНЖЕНЕР — 1

Зплатване по църна таблица № 38. Постъпване веднага. Справки тел. 2-11 08, 2-10-08.

Предприятие „Инертни материали“ — Велико Търново

търси

работници за цех „Карьера“ Самоводене:
МАШИНИСТИ на грошачка V разред 3
МАШИНИСТИ на ленти IV разред 3
ЕЛ. ТЕХНИК VI разред 1
ШЛОСЕР-МОНТЪОР VI разред 1
РАЗЛОМВАЧИ на скара III разред 2
СОНДБОРИ IV и V разред 4

Зплата по разценка — при изпълнение на плана — над 200 лв.

Има уреден стол и обзаведено общежитие.

Справки в „Личен състав“ тел. 2-01-96 и в цех — над ж. п. гара Самоводене.

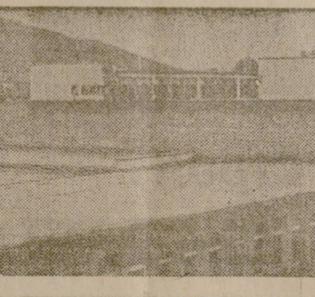
Фабрика „Текстил“ — Елена

Създатели на красота

Продукцията на тази фабрика е известна сред почитателите на красотата и уюта в дома от цялата страна. Срещните ръце на работничките от фабрика „Текстил“ — Елена създават с много любов и умение изделия, които векове са били съпътници на българското жилище и на чиято конкуренция не могат да удържат и най-модерните заместители. Еленски гюбери, луксови гюбери и черги, родопски одеяла, жаркардови килими и кувюртури, текстилно боядисване — това е производството на еленската фабрика. А за да се оцени богатството от модели и разцветки, трябва да се спомне, че жаркардовите модели са повече от 120, а еленските китаянци — 40. И затова клиентите, които посещават тридесетте приемателни пункта на предприятието в страна

та, се затрудняват в избора, моделите са един от друг по-красиви, а качеството на изработката много добро.

С достойни трудови дела посреща колективът Празника на свободата. Планът за осеммесечното изпълнение 101 на сто, постигнати са и всички качествени показатели. С най-голям принос за този успех е цехът за бита тъкан с ръководител Розалина Брайнова, предният цех с отговорник Петю Стефанов. С добри производствени резултати могат да се похвалят цеховете за текстилно багрене, тъкане и пресукване. И общите усилия на всички производствени и специалисти създават красотата за нашия дом — търсените и предпочитани изделия с марката на фабрика „Текстил“ — Елена.

проф. Димитър ПАСОВ
ВФСИ — Свищов

ПРОДАВАМ комплект ко личка, мотор „Доиз“ с цър кулар за рязане на дърва, Георги Ангелов Георгиев, с. Иванча, Великотърновски.

ЗАМЕНЯМ къща в Павлики срещу апартамент или такова в Търново, ул. „Г. Савенаров“, 3—А, ап. 2 „Тригълника“, В Търново.

ПРОДАВАМ стереомането фон комплект с тонколони и грамофон. тел. 2-44-25 — след 17 часа.

ПРОДАВАМ „Варшава 223“ в добро състояние, Свищов, ул. „19 февруари“ № 69—А Рашо Йорданов.

2-31-48 продава „Москвич 412“ на изгодна цена — 17-19 часа.

ЗАМЕНЯМ къща с двор — Самоводене за жилище във В. Търново. Справки 2-34-25 — Стефка от 6 до 15 ч.

ПРОДАВАМ „Запорожец“ — стар модел, минал преглед, Дряново, „Андрей Жданов“ 56 — Атанас Байчев — след 1700 часа.

ПРОДАВАМ къща със стопански сгради, двор, ул. „Кипърци“ — Елена.

Справки Петко Влаев, кв. „Разпоповци“, Елена.

ПРОДАВАМ етаж в гр. В. Търново в замяна. Справки тел. 2-10-38.

ПРОДАВАМ „Пежо 404“ мод. 1967 г. с резервни части и радиоквасетофон, В. Търново, тел. 2-88-45 — след 19 часа — Атанасов.

Завод „Емил Попов“ — Велико Търново

ИМА

вакантни длъжности за следните категории работници:

ШЛОСЕРИ
СТРУГАРИ
ФРЕЗИСТИ
ЕЛ. ЗАВАРЧИЦИ
ОКСИЖЕНИСТИ
МОТОКАРИСТИ
ШОФЬОР за ГАЗ 53
НОЩНА ОХРАНА
ЕЛ. МОНТЪОР

Справки: тел. 2-20-83.

Завод за телевизори и радиоприемници — Велико Търново

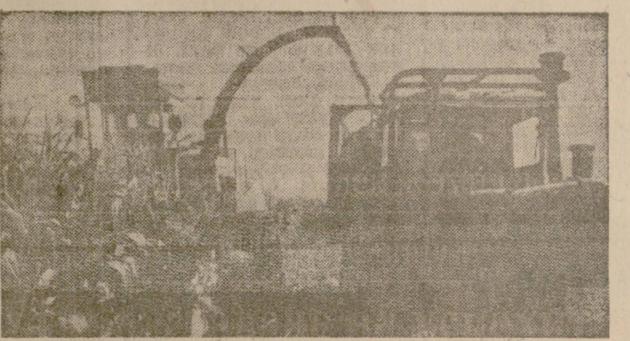
търси да назначи

за цех „Инструментален“:
СТРУГАРИ V—VI разред
КООРДИНАТЧИ — VI разред

Справки в служба „Личен състав“ на завода, телефон 26-41, вътр. 311.

Аграрно-промишлен комплекс „Дунав“ — Свищов

Утвърждаване на успехите

Стените в коридорите на АПК — „Дунав“ в Свищов са натемжени от грамоти. Десетките награди, получени от комплекса през последните години, най-добре характеризират стопаните на 407 000-те дека земя в равнината край Дунав. За тази земя се грижат 6800 души от разположените в района на комплекс са 15 селища, 56 078 000 лв. обща продукция, 46 800 000 лв. селскостопанска продукция, 13 000 000 лв. печалба — това са цифрите, с които трябва да се измерват тази година резултатите от труда на тези хора. Изпълнението на тази напрегната и отговорна задача от първите дни на годината мобилизира трудовите колективи в комплекса, разгаря социалистическото съревнование. Културата на земеделие непрекъснато се повишава. Тази година АПК — Свищов, според мнението на специалистите, може да служи за образец в отглеждането на редица култури. И затова получаваните резултати не са изненада за никого.

Потвърждение на големите възможности на комплекса беше лятната кампания, преминала при много добра организация. Резултатите от нея също са отлични. Комплексът се наредил сред най-добрите производители на пшеница в страната, три бригади от стопанствата на АПК „Дунав“ са в първата десетка на производствените единици от страната с най-високи добиви от пшеница, други 4 са сред най-добрите производители на ечемик, комплексът има и най-добри резултати в страната в производството на грах за зърно. Обещаващи са очакваните добиви от зеленчуците, от лозята. И с всеки изминат ден територията на завоеваните успехи се разширява.

Минираните позиции на първенците

От 1 стр.

на живогните. А планът за производство на крава мляко през тази година е с 370 т по-висок от миналогодичния. Една груба сметка показва, че за да се изпълни само планът за договорното изкупване, всеки ден комплексът трябва да предава по 46 т мляко, а сега се предават по 42 — 43. Ясно е, че при тези темпове към края на септември авансът, натрупан през първите седем месеца на годината, ще се стопи. Ще успее ли АПК — Свищов да изпълни годишната си програма за млякото и да си запази мястото сред първенците? Становището на ръководителите и специалистите е да не се отстъпва от завоеваните позиции. И се прави всичко възможно за това. До 20 август се доиха овцете, с което планът за овцето мляко бе преизпълнен с 25 т, а това е добра комбинация. Вземат се мерки и за осигуряването на повече фуражи. Тази година е приобрана около 4000 т слама повече от миналата. Застава се в ранно пролетно подхранване, над 40 000 дека фуража на царевича — втора култура

ра. Разработени са графика и за целорастенино прибиране на царевичата за зърно, слънчогледа и захарното цвекло. Въпреки грижите, които се полагат за тези култури сега, въпросът за изравняването на достатъчно сочни фуражи, гарантиращи преминаването към типизирано хранене на животните стои открито. До 20 август е изпълнен 30 на сто от плана за силажа. Верно е, че не достатъчните поливни площи, върху които да се засеят вторите култури, са пречка за получаването на необходимата зелена маса. Но затова усиления трябва да се насочат към пълното оползотвяване на всички суровини за приготвянето на останало количество силаж, както и за увеличаването на грубите фуражи — предимно от царевичак. Редовната обработка във фуражните култури е друга пречка за увеличаване продуктивността на животните. И ако АПК — Свищов дължи на репутацията си като добър производител на животинска продукция, трябва умело да използва тези резерви. Опит за това има от лятната кампания.

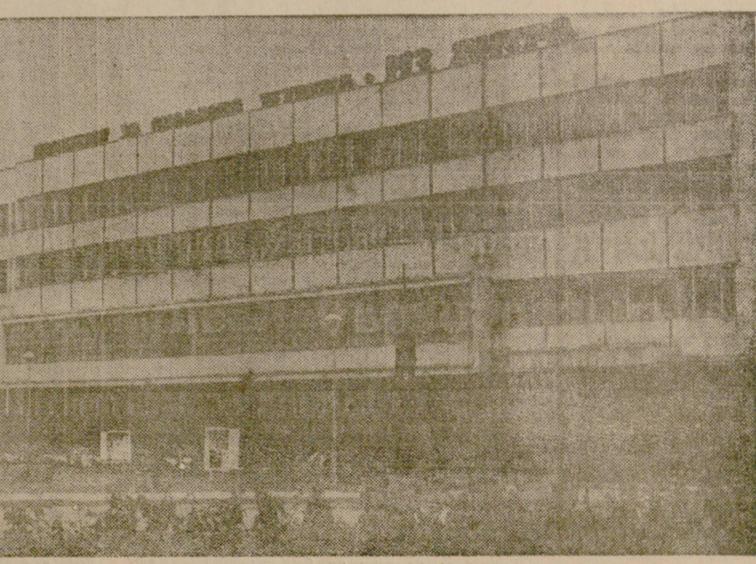
Емил ГИГОВА

Комбинат за складова техника „Янтра“ — Горна Оряховица

Усъвършенстване и бързо развитие

ното му производство, и телферите са предназначени за износ в страните на СИВ. Това определя и необходимостта от непрекъснато усъвършенстване и модернизация на производството.

В комбината са усвоени и се произвеждат трансманулатори с товаропдемност 500 и 1000 кг, височина на подема до 12 метра и ръчно управление. Определящото в производствената листа обаче ще бъде усвояването трансманулатора с товаропдемност до 1000 кг, височина на подема 12 м, но вече с автоматично управление, което може да работи на адресен режим или пък на програмнен режим, управляван от електронно-изчислителна машина. Новият трансманулатор може да обслужва 16 000 стелажни клетки, а адресното управление облекчава работата на персонала като създава възможност за обслужване на поредица от адреси без пряко участие на човек. Чест за производителите е, че първите програмни машини са предназначени за оборудване на складове в автотомобилните заводи КАМАЗ в СССР. По този начин комбинатът за складова техника допринася за утвърждаването на нашата страна като водеща в производството

то на складообслужващи машини в социалистическия лагер.

Сега в комбината се разработва нов трансманулатор с подобрени технико-икономически показатели. Усъвършенстваната се изразява в повишената скорост за хоризонтално движение, подобрена конструкция и възможността за аграждане на автоматично управление. По този начин стремимостта за утвърждаване на завоеваните позиции и задълбочаване на специализацията ще намери още един материален израз.

НА СЕЛО В ПЪРВИТЕ ДНИ НА СВОБОДАТА

Сутринта на 10 септември 1944 година като партизани във Великогърновската чета, аз и моите другари влязохме във Велико Гърново. Староприестолният град ни посрещна с много цветя и любов. Хилляди мъже, жени, деца и стари излязоха на улиците и площадите да ни приветствуват. Ентусиазмът на хората премина всякакви граници, когато нашата колона с червени знамена и лозунги в чест на Червената армия премина по главната улица.

В тези първи дни на изгрялата свобода влязох в народната казарма и облякох офицерския мундир. Бях назначен за взводен командир в току-що създадената гвардейска дружина към 18-ти пехотен „Етърски“ полк. Залочна служба ми в новата Българска народна армия. Бях безкрайно щастлив. Мечтата ми да стана офицер в Народната армия се сбъдна.

През тези радостни дни на пленителния септемврийски изгрев посетих родното си село Леденик. Посрещна ме баба. Баща ми и майка ми бяха в мина „Карлиф“. В очите на баба имаше радостни сълзи. Тя ме прегърна и каза:

— Знаех, че ще се върнеш — и след като избърса сълзите си, добави: — Сега искам и будка да ми доведеш!

— И това ще стане, бабо — отвърнах малко замислен аз, — има време.

— За теб може да има, но за мене няма, тъй знам аз.

Съгласих се негласно с разсъжденията на баба, още повече, че тя беше подкрепена и от Атанас, мъжът на сестра ми, с когото пристигнахме в село. Той беше постъпил като доброволец в Гвардейската дружина и изпълняваше длъжността свързка на командира и шофьор на единствения мотоциклет в полденето.

Атанас беше по-незърпелив от мен, и докато аз разговарях с баба, той залочна да копнее в градината пред къщата. След десетина минути аз, ми, весел и щастлив, но сега на ръце силно ръжъл сала газена тенекия, която през пролетта на 1944 година бяхме заровили в земята. Разпечатахме я и останалото много доволни, че книгата в нея бяха напълно запазени. С голямо внимание и предпазливост ги извадихме и залочнахме да ги подкрепяме. Искане ми се да препрочета всичко още сега. Живото тук беше потвърдил предвизданията, които бяха направени в нелегалните вестници и позиви преди няколко години.

ЕДНА МАЙКА БЛАГОДАРЕШЕ...

Нещастното, сполетяло преди няколко дни три работнически семейства в Дебелец, дошло много бързо, неочаквано. От нагрял електрически уред се подпалва едно от временните жилища на машиностроителния завод „Червена звезда“. Стопаните на този дом не подозирали нищо — били са на работа.

На улицата две деца, упорено гледали пламъците и през сълзи викали за помощ. Сестричето им останало в стаята. А оттам отскъкнаше излизал дим. Той бързо обхванал почти цялата барака, в която живеели три семейства.

Пръв чува отчаяния зов на децата Мустафа Адносманов, Живел набзоб. Видял по жара и се втурнал в горещия дим. Изнесъл на улицата детето. И пак се връща. А става все по-страшно и по-опасно.

На помощ му идва Касим Мустафов. В съседните стани намират заспало момиче. Спасяват и него. И отново са сред пламъците. Успяват да занесат навън много от покъщнината на своите съседи.

За по-малко от час огънят унищожава цялата сграда. Същия ден следобед Мустафа и Касим бяха на работата. И двамата са леярци в машиностроителния завод в града. Познаваха ги всички в цеха. А и другарите им вече знаеха за постъпката им, коментираха я. И естествено — казваха много хубави думи за тях.

Направихме това, което трябваше да сторим всеки. Видях огъня, уплашените деца и за друго не помислих. Беше опасно наистина, огънят постоянно ни преследваше. Но в такива моменти човек не мисли за най-страшното.

Лицето на Мустафа бе спокойно — издаваше сила, увереност. Заедно с другарите си бе спасил две деца, върнал бе щастното на две семейства. И просто казваше, не нищо особено не са навършили. Това е било техният дълг.

Разделяхме се вече, когато една жена, разплакана, с разстроено лице, оброчи гласа на гласите на Мустафа.

Една майка му благодарише, че й е върнал щастното да се радва на своето дете.

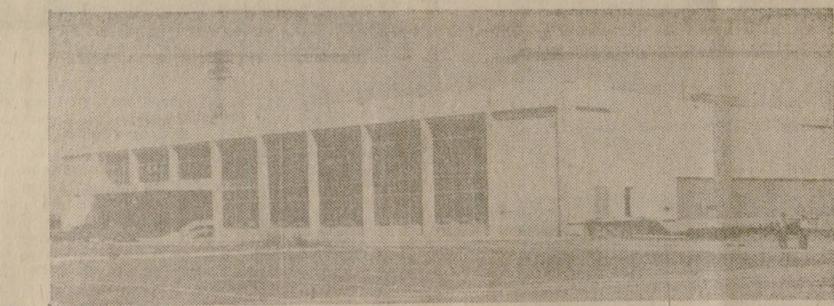
Петър КАИШАНОВ

Не по-малко се радвах и на тетрадите ми от Плевенския и Великогърновския фашистки затвори, в които баба записани много стихове и песни, епизоди и случки от затворничеството ми живот.

След лека закуска с чай от липов цвят и домашно сирене Атанас и аз се отправихме към реката. Янтра беше бистра като сълза. Вода тя и беше намалала, но не и красотата ѝ. Върбите бяха все още зелени. Само биян та трева под тях беше изгоряла и имаше жълто кафичен цвят. Зеленчуковите градини, грижливо обработени от труди доливия селянин, бяха изтежени от слънце.

Тръгнахме по брега на реката. Всяка направена стъпка ме връщаше към безбройните спомени, свързани с нея, особено по време на антифашистката борба. Ето я „Лива дата“, където ставахме хоро то и с борят, откъдето поехме пътя към партизанския отряд, откъдето тръгна моят съслепял, най-младият партизанин във Великогърновската чета Деню Митев Де Нев (Божин) и не се върна в родното село.

По-нагоре, край големия завой на реката, в югозападната част на селото, се разстигна големата поляна, на речена „Соргуна“. Тук в изчало на май, когато тревата ставаше до пояса, докарвахме добитъкът на паша. И тук реката блещеше чиста, сребърно-кристална. През тъмните летни нощи по време на фашистката диктатура на това място правехме нелегални партийни и ремсови събирания и се срещаме с партизаните. А малко по-на долу по реката беше бродът, през който през есента на

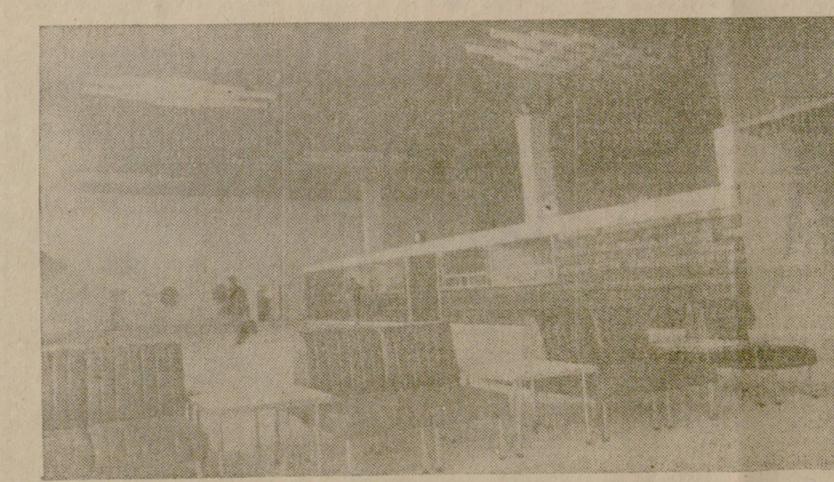

Нови обекти в строя

От 1 стр.

други, създават големи условия за обслужващия персонал и пътуващите.

По този повод вчера пред новата и празнично украсена сграда бяха дошли много трудещи се от района, гости и специалисти от БГА „Балкан“ — София и други. Тук бяха окръжни и градски партийни и стопански ръководители начело с Никола Василев,

Съобщение

Градската комисия по безопасността на движението във Велико Гърново уведомява водачите на моторни превозни средства, че във връзка с празничната манифестация на 9 септември от 7.30 до 12 часа се преустановява движението по улиците: „Опълченска“, „Н. П. Коло“, „Иван Вазов“, „Димитър Благоев“, „Георги Димитров“ и „Васил Левски“.

Водачите на моторните превозни средства, които идват от северната входна артерия на града, следва да се движат по панорамния

1943 година превозвахме брашното с Драгня, Витанов Иванов и Димитър Христов Иванов след акцията на партизаните в село Пушево.

Ето и скалистия брод, на речен от селяните „Леската“. Неспирният му напев е различен през различните времена на годината. По този брод бяха минали десетки партизани.

Нагоре, чак до село Пушево, десният бряг на реката беше по-висок. Край него имаше зелена нива от широкорисна гора. Тук есенно време като ученици в прогимназията плетяхме кошници. А долу, срещу малката електрическа централа, където старша бента, ловяхме риба. В електронен тралата през черните години на фашистката диктатура често слушахме справедливия глас на Радио Москва и обсъждахме нашата нелегална работа.

Вървам по високия бряг над гората. Ето я и „Муста гова ливада“. Малко по-нагоре се виждаше местността Оляк, покрита цялата с дълбока гора, срещу нея през реката се разстигнаше големата поляна, наречена „Мерата“. На това закътанно място пладнувахме добитък. Тук след партизанската акция в мелинцата на село Пушево се събрахме с бай Драгня и Димитър и продължихме изпълнението на поставените ни от партизаните задачи.

На отсрещния бряг се издигаше Тукновата баща. В горния ѝ край показваше чергения си покрив колбазите на бай Марин. В нея нашият верен ятак и неговата съпруга Пенка Янакиева Кефирова са посрещали партизаните. Носели им топъл хляб и овче сирене. Когато е имало малко хляб, партизаните са угоявали глада си със зленчук, в това число и с люти чушки, които не са много приятни, ядени без хляб.

Погледнахме през яркото осветление от есенното слънце прозорец. Покрай родното ни село продължаваха да преминават, обичани с цветя, моторизирани колони на легендарната Съветска армия. Те вързаха на запад, към Българгата на фашисткия звар. Чакаха ги поробените народи от Централна Европа.

По равната като тенсия долина, наречена „Лъката“, се върнахме в село. Слънцето, издигнало се високо над отсрещните хълмове, грееше по-силно. Баба ни чакаше с нетърпение. От общината идвал един другар и поръчал да се отбием там. Взехме приготвеното вързопче и седнахме на мотоциклетите. Атанас натисна педалите и облак прах полетя след нас.

Пресякохме селския площад и спряхме пред кокетната сграда на общината. Тук ни чакаше новият кмет на селото. Старият партизанин ец и смел партизанин Петър Пенчев Гечев (Дядо Благой) ни посрещна сърдечно и ни въведе в кабинета си. Спокойно и делово той ни разказа за кратко за своята дейност. Властта беше в ръцете на Отечественния фронт. Работата вървеше добре. Без да се оплаква, дядо Петър се сприя и на решението вързопче по укрепване и опазване на новата власт.

След това с нескривана радост дядо Петър ни показа овалното червено знаме на партийната организация на село Шемшево. То лежеше на лъскавото му бюро. Беше подготвено за предаване в окръжния музей в град Велико Гърново. От очите на основателя и първи секретар на партийната организация в село Шемшево искреше огън, този огън, който пред повече от двадесет години младият тогава партизанин секретар е решавал опасните партийни задачи. По всичко личеше, че му е много трудно да се раздели с това знаме-светилина. Ушито по негово поръчение от Иванка Коста динцова. Гиччева преди Септемврийското въстание през 1923 година, то премина през фашистката диктатура и напълно запазено посрещна на грена на свободата.

Генерал-майор Станчо МИТЕВ

Физкултура, спорт, туризъм

Велико Гърново — Полтава

ПЕТ ВОЛЕЙБОЛНИ СРЕЩИ НА ДРУЖБАТА

Съгласно договора за дружески спортен обмен с побратимената Полтавска област, в продължение на шест дни в Полтава гостуваха представителите отбори-юноши и девойки по волейбол „Етър“.

Общо по време на гостуването бяха изиграни пет приятелски срещи. Първи срещи на нашите отбори бяха представителите на Спортна школа №2 в Полтава. И в двете победи удържахме домакинските 3:0 и при девойките — 3:1.

В реванша дойде и първата победа за великогърновчани — спечелиха я девойките

те като се наложиха с резултат 3:2. При момчетата, обаче отново по-силни бяха полтавчани — 3:1.

Състоя се и една среща при гостуването в град Лубни — тук отново победа извоюваха домакинските 2:1.

Дните в братска Полтава бяха наситени с много срещи и разговори със спортни ръководители и треньори, дни за творчески досег с постиженията на съветската спортна школа в организационна на учебно-тренировъчния процес и на състезателната дейност.

(Соб. инф.)

Баскетбол VII турнир

за купата „Асен и Петър“

Във вторник вечерта в представителната зала „Ивайло“ във Велико Гърново тържествено бе открит седмият традиционен турнир по баскетбол за мъже за купата „Асен и Петър“. Това е една от големите спортни прояви, които физкултурното дружество „Етър“ посвещава на 1300-годишнината от създаването на Българската държава. Да участвуват в този турнир в старата столица пристигнаха три състава от елитната баскетболна група — на „Н. Лъсков“ от Ямбол, на Димитровград и на „Дунав“ от Русе. Заедно с местния „Етър“ те образуват силен квартет, от който в продължение на три дни ще бъде излъчен новият носител на високото отличие.

От четирите състава в този турнир само два са били вече носители на купата „Асен и Петър“. Отборът на Димитровград е своеобразен рекордьор — той е имал четири пъти вече да отнясе от елитната във Велико Гърново. Два пъти това е Ликотгърновско спортно отличие е преминавало границите на Родината и двата пъти със „Старт“ от град Люблин (Полша). Както научихме от организаторите, поканата към представителите на Люблин е отпразнена и тази година, но

в последния момент, гостите са уведомени, че са възпрепятствувани да пристигнат.

Състезатели и гости бяха сърдечно приветствувани от председателя на градската секция по баскетбол инж. Стефан Караиванов.

Същата вечер се играха и първите две срещи от турнира. Най-напред зрителите наблюдаваха оспорвания двубой между отборите на Ямбол и Димитровград. Ямболци превъзкождаха в бързия пробив, атаките им бяха по-резултатни, имаха преимушество и в борбата под коша. Съвсем заслужено дойде и победата им — 93:86 (на по лувермето 51:48).

Първото изпитание на „Етър“ бе срещу „Дунав“ (Русе) и този мач бе много оспорван, въпреки че до почивката играта не блещеше с особено качество. След не престанала „гонитба“ в точките, първата част изтече при равен резултат — 37:37. Втората половина на мача донесе оживяване, действуваше се на по-високи обороти, резултатът пак вървеше „кош за кош“. Едва в последните две минути етърци изковах победата си — 71:64.

Турнирът ще завърши днес

Александър ТОШЕВ

Вдигане на тежести

ГОСУВАНЕ В ТУРЦИЯ

В края на миналата седмица от Турция се завърнаха шангистите от дружество „Етър“ (треньор змс Румен Русев). По решение на Българската федерация по вдигане на тежести великогърновчани бяха издигнати като представители на България в традиционния международен турнир „Пелионит“, който се организира ежегодно в Истамбул. Освен етърци в групата бяха включени и Иван Гърчев от Свищов и Сашо Узов от Сливен — и двамата национални състезатели.

Как се представиха нашите шангисти в състезанието Турция? Помоглихме за кратък коментар змс Р. Русев:

— Тазигодишното издание на този силен турнир привляче много състезатели от Полша, Япония, Уелс, Унгария, Югославия, Франция, Тунис. С два отбора бяхме представени Турция, България.

Най-голям успех (турнирът е индивидуален) постигна Иван Гърчев. В категория над 110 кг той покна гърдите си със златен медал, като постига в отделните движения 160 и 190 кг, а в дубою — 350 кг. С бронзов медал в същата категория приключи участието си Алексис Невел — дубою 345 (155, 190) килограма.

Бронзов медал извоюва и Иван Толев в категория до 75 кг — 282 кг (125, 157). Много добре се представи и Владимир Михайлов — той се класира на второ място в получа сребърен медал с дубою 275 кг (125, 150 кг) в категория до 82,5 кг.

В категория до 90 кг С. Узов е втори, а бронзов медал има Нелю Недев с резултат 280 кг (120, 160). На четвърто място, но с добър резултат — 220 кг (100, 120), се класира Евгений Гевков в категория до 56 кг.

Добре се представиха и двамата юноши (трени. Ст. Пончев), а категория до 67,5 кг — Петко Миланов е на пето място с дубою 250 кг, а Стефан Серафимов се наредя на шеста позиция с 242,5 кг.

Александър ГЕОРГИЕВ

На 4 септември т. г. в Москва внезапно почина актьорният борец против фашизма и капитализма

др. Иван Кръстев Симеонов

роден на 18 октомври 1924 година в с. Михалци. Още като ученик през 1939 година е приет за член на РМС. В Павликени и София, където учи, се включва активно в съпротивителното движение. От февруари 1944 година е член на Районния комитет на РМС, а от юли същата година е партизанин в Горнооряховския отряд.

След народната победа на 9 септември 1944 година другарят Симеонов участва в първата фаза на Отечествена война, след което в организираните на МВР отряда всички си сили за укрепването на народната власт и изграждането на социализма у нас.

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 7 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас: 1938 — програма за детските театри: „Приятел“; 10.55 — „Бронзова пата птица“ — детски игрален филм (II серия); 12.00 — Хроника на времето; „Щитирит“ — документален филм; 12.20 — Радио на народна музика; 12.30 — Информационен дневник; 17.00 — Програма за детските градини (во вторник); 17.30 — Новини; 17.45 — Първата атака — предаване за децата; 18.00 — Панорама на панорама (ТВЦ Пловдив); 18.30 — Бразил на петлетията; „Експеримент или традиция“ — филм; 19.30 — Информационен филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Телевизионен театър: „Неяколко необяснима“ (I част) от Нелянко Йорданов; 22.40 — Новини.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

ПЕΤΚ — 8 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас: 10.30 — 12.00 — предаване по пионерите; 11.00 — „Космосът на руския народен хор „Лиянишки““; 11.40 — „Белая ка мля“ — български игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 17.00 — Панорама на панорама (ТВЦ Пловдив); 17.30 — Новини; 17.40 — „Космичка бона тир“ — детски игрален филм; 18.00 — Телевизионен театър по случай 34-та годишнина от създаването на социалистическата република в България — директно предаване от Националния академичен театър „Васил Левски“; 19.00 — Концерт на народна музика; 19.20 — „Кажим им, майко, да помнят“ — поетичен рецитал по стихове на поети-антифашисти; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Телевизионен театър: „Любов необяснима“ (II част) от Нелянко Йорданов; 22.30 — „Силно не вярва за венци“ — концерт от любимите съветски песни; 23.30 Новини.

СЪБОТА — 9 СЕПТЕМВРИ

09.50 — Празнична манифестация на трудещите се по случай 34-та годишнина от създаването на социалистическата република в България — директно предаване от София; Благоевград, Пловдив и Варна; 11.40 — „Под лъчите на Шипка“ — филмов пътепис; 12.30 — Обеден симфоничен концерт; Концерт за виоли и оркестър №4 от Роберт Шуман — изпълнява Софийската държавна филхармония, солисти Иван Досиников, Диринг Димитър Манолов, 13.00 — Документален филм; 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Концерт на родна музика; 14.30 — „Белая венета“ — съветски игрален филм; 16.00 — Панорама на панорама (ТВЦ Пловдив); 16.30 — Голуби „Лекси-Спартан“ — „Слава так“ (Плевен) — директно предаване; В паузата: Новини; 18.15 — „Хлябът“ — телевизионна новела за деца; 18.40 — „Честито приятел! Другари, честито!“ — празничен концерт на Българската телевизия; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Спомен за близкачката“ — български игрален филм; 21.00 — Концерт на „Голуби огньок“ — с участието на Таत्याна Дорониан, Муслим Магомаев и други; 23.30 — Новини.

Зона „Янтра“

Буково — Бяла 1:0, Лясковец — Дебелец 3:0, Попово — ДЗК 2:0, Омуртаг — Луковит 2:0, Ряховице — Трявна 1:4, Стражица — Две моглия 2:0, Комонова Русе — Наколово 3:0, Теглен — Дряново 1:0.

„А“ Окръжни групи

Константи — Крушево 3:0, Асеново — Венета вода 4:0, Камен — Велковец 1:0, Добри дял — Ко зареве 6:1, Присово — Сливница дено 2:1, Писарево — Дичин 3:3, Княвдарево — Никоп 3:1, Дола на „Липница“ — Горна Липница 5:1, Масларево — Климентово 3:2, Жаджиджово — Горна 3:1, Русе — 5:1, Азково — 0:0 динение 4:1, Батак — Балван 4:1, Недап — Лесчери 4:2, Драгомирово — Дъсково 8:2.

Литна източна група

КЛАСИРАНЕ:	
1 Ресен	13:6 7
2 Сашево	6:4 6
3 Кесарево	3:5 6
4 МК Бн. Стайков	11:7 3
5 Поайкраише	12:10 5
6 Джулюница	7:6 5
7 Железничар	12:4 4
8 Янтра	12:10 4
9 Складлова техника	9:9 4
10 Златарца	10:10 4
11 ЗТЕ	7:9 3
12 Леденик	5:13 2
13 Дола Оряховия	5:9 1
14 Драганово	8:16 0

Елитна западна група

КЛАСИРАНЕ:	
1 Овча могила	7:2 8
2 Върбовка	6:8 5
3 Полски Тръмбеш	12:4 4
4 Бяла черква	7:2 4
5 Ореш	12:10 4
6 Свишова	6:5 4
7 Михалци	10:9 4
8 Вардим	8:8 4
9 Козловец	6:7 4
10 Патреш	6:9 4
11 Морана	8:11 4
12 Българско Саяново	4:5 4
13 Полски Сеновец	7:11 2
14 Каранеи	4:8 2
15 Сухиндола	5:10 2

ПРОДАВАМ „Жигули“ — комби, В. Гърново, „Г. Се мнарво“, 1 „Б“, V етаж, Стефанов, 2-47-96.

ПРОДАВАМ „Опел-ре корд“ с резервни части. Справка — Велико Гърново, тел. 2-33-91 след 18 часа.

ЗАМЕНЯМ апартамент в Габрово за такъв във Велико Гърново. Справка — Върбица, Великогърновско, Виолета Христова.

2-39-16 продава „Волво — 144“.

ПРОДАВАМ спешно „Жигули“ в отлично състояние. Справка — Арбанаси, Абдул жевни, след 17 часа.

СЪОБЩЕНИЕ

Във Велико Гърново четвъртата автомобилна акция на организацията „АУТОРОДЕО“ се отлага за неопределено време.

Адрес на редакцията: 5000, Велико Гърново, Партиен дом. Телефонна — главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, отговорен секретар — 2-99-61, секретариат — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологически проблеми“ — 2-41-50 и 2-17-74, „Икономически проблеми“ — 2-05-27 и 2-38-31, „Изкуство, култура и проблеми на Велико Гърново“ — 2-03-08, „Кореспонденция“ — „Умор и сатир“ — 2-40-22, „Писма на читателя“ — 2-99-62, фоторепортер 2-38-20, счетоводство — 2-40-14, телекс и машинно писмо — 2-04-59, дежурен редактор и коректор — 2-26-78.

Телекс: 000700 Сметка в ДСК — Велико Гърново, № 5570.

ИНДЕКС: 21301